

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

§. 3. Vltcrius infertur, contra Sectarios, Pontificis in fidei controversiis
suprema & irrefragabilis auctoritas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

§. III.

Vicarius infertur contra Sectarios Pontificis Rom. in fidei controversiis suprema & irrefragabilis auctoritas.

XVII. **D**emonstrata tam evidentibus argumentis Ecclesie hujus infallibilitate, facile declaratur Pontificis Romani auctoritas irrefragabilis in definiendis fidei controversiis, sic enim ulterius argumentandum.

Ecclesia Christi visibilis in articulis fidei non potest errare, ut jam ostensum est. Sed illa pro articulo fidei semper agnoscit & docet, Pontificem Romanum esse Vicarium Christi, & in definiendis fidei controversiis haberi infallibilem. Ergo de fide est Pontificem Romanum esse Vicarium Christi, & in definiendis fidei controversiis falli non posse.

Id potest ex declaratione Ecclesie probant superius allata Scripturae Sacrae testimonia, Matth. 16. *Tu es Petrus & super hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam &c.* Quod necessario intelligendum est de Petro cum suis Successoribus, cum noverit Christus Ecclesiam cum Petri vita extingui, sed per successionem Monarchicam perpetuo gubernari in ea forma, qua illam ab initio fundavit.

XVIII. Quod autem Christus Petro cum Successoribus (supra) in vita promisit, id repetitis verbis post Resurrectionem suam coram universo Apostolorum Collegio confirmavit Joan. ult. *Pasce agnos meos, pasce Oves meas.* Ubi sine exceptione totus Christi grex Petro, ejusque Successoribus verae Doctrinae pabulo nutriendus traditur, omniumque Pastor universalis instituitur.

XIX. Denique ex perpetua Ecclesie etiam primitivae praxi & consuetudine aperte constat, plurimas Hereses à Romano Pontifice, etiam sine Concilio generali, damnatas esse, ut Pelagii, Priscilliani, Joviniani, Vigilantii, aliorumque multorum. Has verò hoc ipso pro certissimis Haresibus tota Ecclesia rejecit, quod à Romano Pontifice damnatae essent: Testatur id disertè S. Augustinus de Haresi Pelagiana scribens Serm. 2. de verbis Apostoli: *Jam, inquit, de hac causa duo consilia (particularia) missa sunt ad Sedem Apostolicam, inde etiam rescripta venerunt, causa finita est, utinam aliquando finiretur error.* Concilia autem eo tempore alia habita non fuisse quam particularia, notat cum ceteris *Sinnichius* in Goliathimo cap. 21. Audiatur quoque coævus Augustino S. Cyprianus lib. 2. epist. 3. *Non aliunde Hereses ortae, aut natae sunt Schismata, quam inde, quod Sacerdoti Dei non obtemperatur, nec Unus in Ecclesia ad tempus Sacerdos, & ad tempus Judex vice Christi cogitatur.*

§. IV.

Objectiones aliqua breviter dissolvuntur.

Objiciunt Sectarii primò: Homines possunt errare, ut dicitur ad Rom. 3. *Omnis homo mendax.* Sed Pontifex est homo. Ergo Pontifex in rebus fidei potest errare.

Respondeo primò, retorquendo in adversarios argumentum. Homines possunt errare: Sed Lutherus est homo: ergo Lutherus potuit errare, deserendo Romanam Ecclesiam in qua baptizatus & professus fuit, & novam sibi sectam fabricando. Imò eodem

modo probarent Apostolos & Evangelistas, cum essent homines, in tradenda Ecclesiae doctrina errori obnoxios fuisse: atque ita adversarii incaute illam primitivae Ecclesiae navem perforant, in qua ipsi se navigare gloriantur.

Respondeo igitur secundò, disting. consequens, Pontifex in rebus fidei potest errare, sine assistentia divina, concedo: cum assistentia divina, nego; hanc autem in gubernanda Ecclesia Christus illi promisit, ut ostensum est supra §. 3.

XX. **O**bjic. secundò. Aliqui Pontifices de facto aliquando errarunt: ergo non sunt ab omni errore immunes.

Resp. disting. antecedens: Errarunt aliquando tanquam personae privatae, & in rebus quas è Cathedra non definiunt, concedo. Errarunt tanquam Pontifices sive Christi Vicarii aliquid è Cathedra docendo, aut definiendo pro universa Ecclesia, Nego. Christus enim nec ipsi Petro, nec Apostolis ceteris tanquam personis privatis immunitatem ab omni errore promisit, sed tantum in Actibus, quibus tanquam Apostoli Ecclesiam docebant.

XXI. **O**bjic. tertio. Summus olim Pontifex cum Synagoga Judaeorum à vera fide aberravit, quando Christum ejusque doctrinam repudiavit. Ergo Pontifex Romanus cum sua Ecclesia à vera fide aberrare potest.

Resp. negando sequelam. Nusquam enim aperte reperitur ea promissio facta Pontifici & Synagoga Judaeorum; quam Christus Petro ejusque Successoribus confirmavit Matth. 16. v. 18. *Tu es Petrus, & supra hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prevalebunt adversus eam &c.*

Objic. 4. Quando Christus dixit, *Tu es Petrus & super hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam*, non intellexit Ecclesiam stabiliendam supra Petri personam, sed tantum supra Fidem quam profitebatur. Ergo Christus per illa verba, Petro, ejusque Successoribus infallibilem in definiendo auctoritatem non promisit.

Resp. negando antecedens. Quia sic Christus, promissis tam amplis, nullam prerogativam dedisset Petro, magis quam cuivis Apostolorum & fidelium, quibus Fides Petri communis erat. Negari autem non potest quin per illa verba ad solam Petri personam directa, concedatur illi in stabilienda Ecclesia peculiaris potestas, aliis non communicata. Soli enim Petro, & non ejus Fidei cum ceteris communi, dici potuit, *Tu es Petrus: Tibi dabo claves regni caelorum: Quodcumque solveris super terram erit solutum & in caelis &c.* Cum autem Petrus esset mortalis, & Ecclesia semper duratura, debuit potestas illi concessa ad Pontifices ejus Successores derivari.

XXII. **O**bjic. 5. Sola Christi persona est verum Ecclesiae fundamentum. Ergo non potuit Ecclesia infallibilitas supra Petrum ejusque Successores aedificari.

XXIII. Resp. Solam Christi personam esse fundamentum Ecclesiae primum, personam verò Petri esse fundamentum Ecclesiae secundarium, cum potestate vicaria à Christo tanquam primo & principali fundamento derivata. Huic enim innititur firma illa & infallibilis auctoritas, quam in Petro ejusque Successoribus stabilitam, ab ipso Ecclesiae exordio tota semper antiquitas agnovit.

Hæc igitur est via regia quam tenuerunt Patres nostri, hæc Petra immobilis cui in omni controversia firmiter

Arsde
kin

Theo-
logia

114
25

114
25